

— Διατί ζητεῖς συγγνώμην, Θεόδωρε; μήπως ὁ ἔρωσ σου δὲν εἶναι εἰλικρινής;

— Ὡ! ναι! ναι! ὁ ἔρωσ μου εἶναι εἰλικρινής, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ἔχω ἐλπίδα.

— Καὶ διὰ τί ὄχι! ἠρώτησεν ἡ Βάνιγκα· ὁ πατήρ μου δὲν σὲ ἀγαπᾷ ὡς υἱόν;

— Ὡ! τί ἀκούω; ἀνέκραξεν ὁ Θεόδωρος· πῶς, ἂν ὁ πατήρ σας μὲ ἐδίδα τὴν χεῖρά σας, θὰ συγκατενεύατε;...

— Μήπως δὲν εἶσαι εὐγενής καὶ τὸ γένος καὶ τὴν κερδίαν, Θεόδωρε; ναι μὲν δὲν ἔχεις περιουσίαν, ἀλλ' εἶμαι ἀρκετὰ πλουσίᾳ διὰ δύο.

— Λοιπὸν, δὲν σᾶς εἶμαι ἀδιάφορος;

— Τοῦλάχιστον σὲ προτιμῶ ἀφ' ὅσους ἐγνώρισα.

— Βάνιγκα!

Ἡ νέα κόρη ἔκαμε κίνημα ὑπερηφανείας.

— Συγγνώμην, ἐπανελάθεν ὁ Θεόδωρος· τί πρέπει νὰ κάμω; προστάξατε· δὲν ἔχω θέλησιν ἐνώπιόν σας· φοβοῦμαι μήπως ἕκαστον αἰσθημά μου σᾶς προσβάλλῃ· ὁδηγήσατέ με, θὰ ὑπακούσω.

— Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κάμης, Θεόδωρε, εἶναι νὰ ζητήσης τὴν στυγατάθεισιν τοῦ πατρός μου.

— Λοιπὸν, μὲ τὸ συγχωρεῖτε;

— Ναι, ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον.

— Ποῖον; ὦ! λέγετε! λέγετε!

— Ὅτι ὁ πατήρ μου, ὅποια καὶ ἂν ᾦναι ἡ ἀπάντησίς του, δὲν θὰ μάθῃ ποτὲ ὅτι ἐγὼ σὲ ἐσυγχώρησα νὰ τὸν ὁμιλήσῃς· ὅτι κανεὶς δὲν θὰ μάθῃ ὅτι ἀκολουθεῖς τὰς ὁδηγίας μου· ὅτι ὅλος ὁ κόσμος θὰ ἀγνοῇ τὴν ἐξομολόγησιν τὴν ὁποίαν σὲ ἔκαμα· ὅτι, τέλος, δὲν θὰ ζητήσης, ὅτι καὶ ἂν συμβῇ, νὰ σὲ βοηθήσω ἄλλως εἰ μὴ διὰ τῶν εὐχῶν μου.

— Ὅ,τι θέλετε! ἀνέκραξεν ὁ Θεόδωρος· ὦ! ναι, θὰ κάμω ὅ,τι θέλετε! Μήπως δὲν μὲ δίδετε χιλιάδας περισσότερα ἀφ' ὅσα ἐτόλμων νὰ ἐλπίσω; καί, ἂν ὁ πατήρ σας ἀρνηθῇ, μήπως δὲν γνωρίζω ὅτι θὰ συμμερισθῇτε τὴν λύπην μου;

— Ναι· ἀλλὰ δὲν θὰ ἀρνηθῇ, ἐλπίζω, εἶπεν ἡ Βάνιγκα τείνουσα πρὸς τὸν ἀξιώματικὸν τὴν χεῖρα τὴν ὁποίαν οὗτος ἡσπάσατο περιπαθῶς· λοιπὸν, ἐλπὶς καὶ θάρρος!

Καὶ ἐξῆλθε καταλείπουσα, καίτοι γυνή, τὸν ἀξιώματικὸν ἑκατοντάκις πλέον αὐτῆς συγκεκινημένον.

Αὐθημερὸν ὁ Θεόδωρος ἐζήτησε συνέντευξιν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ.

Ὁ στρατηγὸς ὑπεδέξατο τὸν ὑπακπιστὴν αὐτοῦ, ὡς συνήθειζε, τὸ ἦθος ἔχων εἰλικρινές καὶ ἱλαρόν· ἀλλὰ μετὰ τὰς πρώτας λέξεις τοῦ Θεοδώρου τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐσκυθρώπασεν. Ἐν τούτοις, ἀφ' οὗ ἤκουσε τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀληθοῦς, σταθεροῦ καὶ θερμοῦ ἔρωτος τὸν ὅποιον ὁ νέος ἡσθάνετο πρὸς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι ὁ ἔρωσ ἐκεῖνος

ὑπῆρξε τὸ κέντρον τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων, διὰ τὰ ὅποια εἶχεν ἐπικινέσει αὐτὸν συχνάκις, ὁ στρατηγὸς ἔτεινε πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα καί, σχεδὸν ἐπ' ἴσης συγκεκινημένος, ἀπάντησεν ὅτι, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, ἀγνοῶν τὸν ἔρωτά του, εἶχεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ αὐτοκράτορος, ὑποσχεθῇ τὴν θυγατέρα του εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἰδιαίτερου συμβούλου· εἶχε δὲ μόνον ζητήσαι νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπ' αὐτῆς πρὸ τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας της· ὅθεν πάντε μόνον μῆνας ἐμελλε νὰ διατρίψῃ ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην.

Πᾶσα ἀντιλογία ἦτο περιττή· ἐν Ῥωσσίᾳ, ἐπιθυμία τοῦ αὐτοκράτορος εἶναι προσταγὴ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς σκέπτεται κἂν νὰ πολεμήσῃ. Ἐν τούτοις, ἡ ὡς ἐκ τῆς ἀρνήσεως δηλωθεῖσα ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ νέου θλίψις ἦτο τασαύτη, ὥστε ὁ στρατηγὸς, συγκινηθεὶς ἐκ τῆς σιωπηρᾶς καὶ ἀγογγύστου ταύτης λύπης, ἤνοιξε πρὸς αὐτὸν τοὺς βραχίονας· ὁ δὲ Θεόδωρος ἐνηγκαλίσσατο αὐτὸν κλαίων. Τότε ὁ στρατηγὸς ἠρώτησεν αὐτὸν περὶ τῆς θυγατρὸς του, ἀλλ' ὁ Θεόδωρος ἀπάντησεν, ὡς εἶχεν ὑποσχεθῇ, ὅτι ἡ Βάνιγκα ἠγνόει τὸ πᾶν, καὶ ὅτι ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἦτο αὐθόρμητος. Ἡ διαβεβαίωσις δ' αὕτη καθήσυχασεν ὀλίγον τὸν στρατηγὸν, ὥστις ἐφοβεῖτο μὴ κατέστησε δύο δυστυχεῖς. Ω.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Πρὸ τινων ἐτῶν περιηγηθέντες τινὰς τῶν πλέον διασήμεων πόλεων τῆς πάλαι Βιθυνίας χάριν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων ἐνηργήσαμεν ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἀνασκαφάς, ὑπὲρ ὧν πολλάς καὶ μεγάλας δαπάνας οὐχ ἥττον δὲ καὶ ἀτρύτους μόχθους κατεβάλομεν. Διεκπεραιώσαντες δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ ἀνακαλύψαντες οὐκ ὀλίγας ἐπιγραφὰς ἀγνώστους μέχρι τοῦδε, ἐρχόμεθα ἵνα τινὰς ἐξ αὐτῶν δημοσιεύσωμεν διὰ τῆς ἀξιολόγου Παρθώρας, προσεκλιπαροῦντες πάντας τοὺς φιλοφρονεῖν λογίους, ἵν' ἀποδεχθῶσιν εὐμενῶς καὶ ἐπιεικῶς τὰς πρώτας γενομένας παρ' ἡμῶν ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας.

Ἐπειδὴ δὲ σκοποῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν ἰδιαιτέρῳ πονήματι τὴν ἱστορίαν τῆς Βιθυνίας, ἣν συνεγράψαμεν μετὰ τοῦ Κ. Μάρκου Κλεωνύμου, περιττὸν κρίνομεν νὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα καὶ περὶ ταύτης, ἅτε γεννησομένου λόγου ἐν ἐκτάσει ἐκείσε.

Ἐπιγραφαὶ Ῥωμαϊκαί.

I.

DIMANES
CLAVDI HERCVLANI
PROTECTORIS
AVRELIANIAVS VS
TIVIXITANNOS (5)
QVADRASIN TA
POSVIT MEMO
RIAM CLAVDIVS
DIONISIVS
PRO TECTORAVS (10)
VS TI FRA TER
IPSIVS

Ἐξήγησις.

Θεοὶ χρόνιοι.

« Κλαυδίου Ἑρκουλάνου ὑπασπιστῆς Αὐρηλιανοῦ Αὐγούστου, ζήσαντι ἔτη τεσσαράκοντα, Κλαύδιος Διονύσιος ὑπασπιστὴς τοῦ Αὐγούστου ἔθηκε πρὸς μνημόσυνον. »

Ἡ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Νεοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος εὑρεθεῖσα ἐπιτύμβιος αὕτη πλάξ φέρει ἐπὶ κεφαλῆς ἐγγεγλυμμένον τὸν Κλαύδιον, ὑπασπιστὴν τοῦ Αὐρηλιανοῦ, καὶ παρίσταται τῇ ἐριππικῇ ὀπλασίᾳ ἐριππος κρατῶν λόγχην τῇ δεξιᾷ.

II.

VALERIO
VINCENTIO ACVARIO
PROTECTORV MANTIA
MARITO DVLCISSIMO
CVMSVO COMVIXI
ANNIS SEX

Ἐξήγησις.

« Βαλερίῳ Βινκεντίῳ προθύμῳ καὶ ἀξίῳ ὑπασπιστῇ, συζύγῳ φιλότατῳ, ᾧ συνεδίωσα ἔτεσιν ἕξ Μαντία ἀνέθηκεν. »

Εὑρέθη ἐπίτινος σαρκοφάγου λίθου ἢ πυέλου, σωζομένου πλησίον ἀποθήκης τινὸς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

III.

DISMANIBVS SACR. [IS.]
VI TALI VERNAE SVOSVI VIXIT AN
NOS XXII GNASIDIVS
LITOR DEVR
SERVO FIDELISSIMO ET SVI
AMANTISSIMO T M P.

Ἐξήγησις.

Θεοὶ τοῖς χρόνοις.

« Βιταλίου οἰκοτροφεῖ ὄντι ἑαυτοῦ δούλῳ πιστοτάτῳ καὶ εὐνοϊκωτάτῳ, βιώσαντι ἔτη κβ' Γνασίτιος . . . ῥαβδούχος. »

T. M. P.

Τὰ ἐπὶ ταύτης τῆς πλακῆς γράμματα ἀπηλείφθησαν κατὰ πολὺ, διὸ καὶ ἡ ἐξήγησις μένει ἀσυμπλήρωτος· εὑρέθη δὲ γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν τῷ Νεῷ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

IV.

L. CAESARIAVC
FAVC. COSDE
ANNAT. XIII PRIN

Συμπλήρωσις.

L(ucio) Cæsari Aug(usti) f(ilio) aug(uri) Co(n)s(uli) de (signato) an(nis) nat(o) XIII prin (cipi) (juventatis).

Ἐξήγησις.

« Λουκίῳ Καίσαρι, υἱῷ Αὐγούστου, προσδιορισμένου ὑπάτου, ἔχοντι ἡλικίαν ιδ', τῷ πρίγκηπι τῆς νεότητος. »

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφή μετὰ τῆς συμπληρώσεως αὐτῆς ἐπιδοθεῖσα παρ' ἡμῶν τῷ K. Georges Perrot, γνωστῷ περιηγητῇ, κατεχωρίσθη ἐν τῷ Exploration archéologique de la Galatie et de la Bithynie, τῷ περιοδικῶς ἐκδιδομένῳ ἐν Παρίσις.

V.

LAVDI ASIATICI SEPVIVOS
MONVMEM
IBI ET SVIS OMNIBVS

Ἐξήγησις.

« —μνημεῖον τῶν Ἀσιατικῶν
ἀγώνων οἱ ὑμέτεροι δούλοι . . .
ἔνθα καὶ πᾶσι τοῖς ἐκυτῶν. »

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀνωτέρω πλάξ ἐκ τοῦ χρόνου τριφθεῖσα φαίνεται πάντα ἑλλειπῆς, διὸ καὶ ἐννηια τελεία δὲν ἐξάγεται.

Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαί.

VI.

ETOYE ΓΙ ΜΗΝΟΙ
ΠΡΕΙΕ ΤΗΟΥ ΒΚ ΕΤΕ
ΛΕΥ ΤΑ ΛΑ ΛΑ ΧΑΙΡΕ.

Εὑρέθη ἐπὶ πλακῆς μαρμάρου ἐκ τῆς ἀνω ρηθείσης ἀνασκαφῆς.

VII.

ΕΠΙΔΟΚΚΕ
ΕΣ ΤΑΛΚΕΝ
ΟΝ ΤΩΜΦ . . ΩΝ Κ
ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΩΝΑΕΥΣ
ΗΣΑ . . ΚΟΜΙΑΗΣ (5)
ΤΑΙΑΣΦΑΛΗΣ ΕΤ
ΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ Τ
ΕΡΙ ΕΚΑΣΤΩΝ ΤΑ
ΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕ
ΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝΑ (10)
ΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ Η
ΟΥ ΤΟΙΣ ΤΥΧΗΙ ΤΗ

Ευρέθη καὶ αὕτη ἐπὶ τινος φαιού μαρμάρου σανα-
ζομένου εἰσέτι παρὰ τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Παντελεή-
μονος.

VIII.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΑΙΜΗΛΙΑ
ΣΥΖΥΓΩ ΑΥΤΟΥ ΧΡΗΣΤΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΧΑΙΡΕ.

Ευρέθη ἐπὶ πλακὸς ἐκ μαρμάρου πρασίνου πα-
ρά τινος Ὁθωμανοῦ ἰδιώτου ἐν Νικαίᾳ.

IX.

ΕΝΘΜΚΜΜ
ΤΜΚΙΤΕΓΑ
ΤΙΜΝΟCΥ
ΕΙΟCΝΙΚ
ΜΑΙΟΥ
ΔΕΚΜΝ
ΟΥ

Ευρέθη ἐν τῇ αὐλῇ τῆς γραικικῆς ἐκκλησίας ἐν
Νικαίᾳ φαίνεται μαι δὲ πιθανόν, ὅτι τὸ Δοκιμηνοῦ
εἶναι τὸ ὄνομα ἐθνικὸν τῆς Δοκιμίας, πόλεως τῆς
Φρυγίας παρὰ τὰ Σύνναδα, ὅπου ἐξωρύττετο ὁ Δοκι-
μίτης λίθος, τουρκ. (Σέιτ-γάζή) ὁ πολίτης Δοκιμεὶς
καὶ Δοκιμηνός. Ὁ λίθος οὗτος καλεῖται καὶ Συνα-
δικὸς λίθος. Τὰ Σύνναδα ἦν καὶ αὕτη πόλις τῆς
Φρυγίας ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Γαλατίας, περίφημος
διὰ τὰ ὠραία μάρμαρα. Ἡ πλήρης ἐξήγησις τῆς
ἐπιγραφῆς ταύτης ἐστὶ δύσκολος καὶ οὐχὶ παντός
τοῦτ' αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ παρὰ τοῦ K. Georges
Perrot ὅπου ἀνωτέρω.

X.

ΕΠΑΦΡΑΕΙ ΤΟΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΙ
ΣΥΝΖΗΣΑΣΗ ΑΥΤΩΙ ΕΤΗ Η
ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη οὖσα ἐπὶ πλακὸς φαιού μαρμά-
ρου ευρέθη ἐν τῇ ἐσχάτῳ γενομένη ἀνασκαφῇ παρὰ

τοῦ ἐξοχωτ. Ἀχμέτ Βεφὴκ ἐφένθη τοῦ ἐπιθεωρη-
τοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐπὶ τῆς πλακὸς ὑπάρχει ἀ-
νάγλυφον παριστῶν δύο γυναῖκας καθήμενας ἀντι-
κρὸ τὴν μίαν τῆς ἐτέρας, τὴν κόμην ἐχούσας λυτὴν
καὶ κρατούσας κάτοπτρα πρὸ τοῦ προσώπου αὐτῶν
φέρουσι δὲ χιτῶνας ποδήρεις.

XI.

ΠΡΟΥΣΙΑΙ ΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΒΑΣΙΛΕΙ ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΙ ΠΡΟΥΣΗΣ
ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

XII.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΡΟΥΣΑΕΥΣ
ΧΑΙΡΕ

Αἱ φέρουσαι τὰ δύο ἀνωτέρω ἐπιγράμματα πλά-
κες ευρέθησαν ἐν Προύση οὐ πρὸ πολλοῦ, ἐν τῇ ἀνα-
σκαφῇ τῇ γενομένῃ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν ὑπὸ
τοῦ δραστηρίου καὶ ἀγαθοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας Ἀχμέτ Βεφὴκ ἐφένθη, ὅστις φιλικῶς φερόμε-
νος ἐπιτρέψατο ἡμῖν τὴν ἀντιγραφὴν ἀντεγράψα-
μεν δὲ ὅσον οἶόν τε ἀκριβῶς. Ἡ πρώτη ὡς πολλοῦ
λόγου ἀξία μετεκομίσθη ἤδη ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς
Κυβερνήσεως.

XIII.

+ ΣΟΦΟΣ ΤΙC ΠΑC ΝΕΟΝ ΕΟΡΑ
ΚΩC ΑΥΧΝΩ ΑΝΑΤΟCΕΝΤΑ
ΦΩΤΟΝ ΘΕΙΦΡΩΝΑ ΚΗΡΥΞΕΙ
ΑΝΕΓΗΡΑΝΤΑ ΤΟΥΤΟΝ
ΟΔΕCΠΛΩΔΟΝ ΠΡΑΞΑC ΤΑΟCΑ
ΟΥΝΟΜΑ ΓΡΗΓΩΡΙΟC

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη οὖσα ἐν τῇ ἐν Πόντῳ Ἡρακλείᾳ,
εὑρηται ἐπὶ τινος σαρκοφάγου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ τε-
μένου τοῦ ἐπικαλουμένου Ὁρτά Τζαμνησῆ. Λέξεις
τινάς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναφέρει ὁ K. Hom-
maire de Hell ἐν τῷ Voyage en Turquie et en
Perse, tom. iv, p. 341. Ἀλλ' ἡμεῖς μετὰ δεούσης
προσοχῆς πολλάκις ἀναγνώσαντες αὐτὴν συνεπλη-
ρώσαμεν ἐν μέρει χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ καταφθά-
σωμεν εἰς παντελεῖ κατὰληψιν. Οὔτε ὁ K. Georges
Perrot καθὰ ἀναφέρει (σελ. 17) ἠδυνήθη ν' ἀνα-
γνώσῃ αὐτήν.

XIV.

ΜΑΡΚΙΑΝΩ ΤΩ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ
ΠΟΝΤΩ ΗΗΡΑΚΛΕΙΑC ΠΑΙΔΕΙΑC
ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ἐκ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς εἰκαστέον, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος Μαρκιανὸς ἦν ὁ περὶ τὸν γεωγράφον ὁ ἐκ τῆς ἐν Πόντῳ Ἡρακλείας ἀκμάσας περὶ τὴν ἐ. ἀπὸ Χ. ἑκατονταετηρίδα. Οὗτος περιηγηθεὶς συνέγραψε Γενικὸν τῆς οἰκουμένης περίπλουν, οὗτινος ὀλίγα μόνον ἀποσπάσματα ἐπώθησαν.

XV.

ΜΑΡΚΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
ΗΝ ΕΧΩΝ ΔΙΕΤΕΛΕΙ.

Ἡ πλάξ ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ σωζομένη ἐν τῇ ἐν Πόντῳ Ἡρακλείᾳ ἐν τινὶ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ, ἐστὶν ἐφθαρμένη, καὶ μόνον τὰ ἀνωτέρω ἀναγινώσκονται.

XVI.

ΚΛΑΥΔΙΑ ΚΛΑΥΔΙΩ
ΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ ΣΥΖΥΓΩΙ
ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΩΙ
ΠΑΣΑΙΣ ΑΡΕΤΑΙΣ
ΣΥΖΑΣΑ ΕΤΗ ΙΕ.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ εὑρεθεῖσα ἐν τινὶ κήπῳ τῆς ἐν Πόντῳ Ἡρακλείας ἐστὶν ἐπὶ πλακὸς λίθου Δοκιμίτου.

Τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν τῶν δημοσιευομένων πρῶτον ἤδη παρ' ἡμῶν ἐν τῇ *Harδώρα* δὲν εὑρήνται. τινες ἐν τῷ *Corpus inscriptionum* τοῦ Βοικχίου, οὔτε ἐν τῷ *Voyage archéologique* τοῦ Lebas. Αἱ εἰσέτι μένουσαι παρ' ἡμῶν οὐκ ὀλίγαι, ἀνέκδοτοι ἐπίσης, δημοσιευθήσονται ὅσον οὖπω. Δυνάμεθα δὲ παντὶ φιλαρχίῳ νὰ παράσχωμεν πᾶσαν διαβεβαίωσιν, ὅτι, τόγε ἐφ' ἡμῶν, κατεβάλομεν πᾶσαν τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν πιστὴν ἀντιγραφὴν.

Εὐχῆς ἔργον ἐστὶν εἰάν ἕκαστος τῶν κατὰ τόπον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διδασκάλων ἐφιλοτιμεῖτο νὰ συλλέγῃ τοιαύτας ἐπιγραφὰς κατὰ δύναμιν ἐν τῇ ἰδίᾳ περιφερείᾳ. Βεβαίως τότε ἐντὸς ὀλίγου ἡδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πλήρη γνῶσιν τῶν ἐκεῖ παμπόλλων διεσπαρμένων ἀγνώστων, καὶ λίαν συνεχῶς κατστρεφόμενων περιεργωτάτων λευφάνων τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Ὀκτώβρ. τοῦ 1864.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
(Νικομηδεύς.)

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΑΣ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλὰδ. 360—373.)

Ἀγάπη τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐάν ἐξ ἀνάγκης ἐνηγκαλίσθῃ τις ἐπάγγελμα οὐχὶ ἀρεστὸν εἰς τὴν κλίσιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἐμμένῃ μετὰ κακτερίας καὶ θὰ μεταβληθῇ ἡ κλίσις· διότι ὁ νοῦς θὰ διδάξῃ αὐτὸν ὅτι δὲν εἴμεθα πάντοτε ἐλεύθεροι κατὰ τὴν ἐκλογὴν. Ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἀπαραίτητος ἂν θέλῃ ὁ χειρῶναξ νὰ εὐδοκιμήτῃ καὶ νὰ διαπρέψῃ· διότι ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος φέρει ἐπὶ τέλους καὶ τὴν συμπάθειαν.

Τοιαύτη δὲ εἶναι τῆς συμπαθείας ἡ ἐπιρροή, ὥστε τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν γίνεται ἐντελέστερον. Ἐργάζου πάντοτε, φίλε χειρῶναξ, εὐθύμως, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ἡ εὐθυμία ὁδηγοῦσα ἀσφαλῶς καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν χεῖρά σου, θέλει καταστήσει τὸ ἔργον σου καὶ ἐπιτηδειότερον καὶ ἐντελέστερον. Διὰ τοῦτο πολλὰ ὀρθῶς λέγει ὁ λαὸς ὅτι, « ὅ,τι κάμνει τις μὲ τὴν καρδίαν του γίνεται καὶ καλόν. »

Καὶ σημειωτέον ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη δὲν εἶναι ἀναγκαία πρὸς μόνον τὰ ἐπαγγέλματα, τὰ ἀπαιτοῦντα διανοητικὴν τινα ἱκανότητά, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ πλέον βάνασα· καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ βοσκὸς καὶ ὁ κτίστης, ἂν ἀληθῶς ἀγαπῶσι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, ἐκτελοῦσι τὰ ἔργα μετὰ ἐπιτηδειότητος, ἥτις καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους εὐχαριστεῖ. Ὁ περιηγούμενος τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Γαλλίαν τέρπεται βλέπων μετὰ πόσης ἐπιμελείας καλλιεργεῖται ἡ γῆ. Τὸ χῶμα εἶναι καθαρὸν καὶ ἄμικτον, τὰ αὐλάκια ἴσα, αἱ τάφροι κανονικαὶ καὶ οἱ πρὸς πότισμα ῥύακες, κεχαργμένοι κομψῶς, διοχετεύουσιν ἀκωλύτως τὸ ἀνάλογον ὕδωρ· τὰ κτήνη εἰσὶ παχέα, καθαρὰ, αἱ τρίχες αὐτῶν στιλπναὶ καὶ καθεξῆς. Ταῦτα δὲ πάντα διότι οἱ καταγινόμενοι εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ἀγαπῶσιν ἕκαστος τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα, καὶ φιλοτιμοῦνται νὰ τελειοποιήσωσιν αὐτό. Οἱ τοιοῦτοι χειρῶνακες οὐ μόνον θαυμάζονται καὶ ἐπικινεῖνται, ἀλλὰ καὶ κερδαίνουνσι, διότι πρὸς αὐτοὺς προστρέχουσι κατ' ἐξάίρεσιν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην.

Μωρία καὶ δυστυχία τοῦ μὴ ἀγαπῶντος τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα.

Ὁ μὴ ἀγαπῶν ὅμως τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα, ὁ κατφρονῶν αὐτό, ὁ αἰωνίως στενάζων, ὁ ἐργαζόμενος μετὰ δυσθυμίας ὅπως ὁ σύρων τὰς ἀλύσεις κατὰδικος, εἶναι μωρὸς καὶ δυστυχέστατος· διότι τῇ κατὰ ἀδιακόπως· διότι ἡ ἡμέρα φαίνεται αὐτῷ ἀτελεύτητος, καὶ διότι ἐργαζόμενος ὅλως μηχανικῶς καὶ